

hinn Mand, fordi han ikke vilde gaae ind paa det — som han kalder — indviklede Forhold, deels at staae under Monarchiet og deels under Rigsdagen. Kan man tænke sig en større Inconsequents? Den er saa stor, at jeg som sagt troer, at den ærede Rigsdagsmand vil fortsætte den. Han siger os vel, at vi skulle være fortrolige ligeoverfor Hans Majestæt Kongen, og at han maa paaffjonne vor Fortrolighed, naar vi sige: Vi taale ikke en saadan Ordning af Forholdet; den ærede Rigsdagsmand gaaer endog saa saa vidt, at han vil forkaste Finansloven. Jeg veed nu ikke, om Hans Majestæt Kongen vil sætte Priis paa denne Fortrolighed, jeg tvivler paa, at han vil gjøre det; efter min Mening vilde det være langt naturligere, om den ærede Rigsdagsmand, belært af Forholdene og betragtede dem igjennem det Lys, i hvilket han fra første Færd har betragtet dem, saaledes som ogsaa oplyst af den ærede sibste Taler, vilde komme til en anden Erkjendelse og ikke paadrage sig det store Ansvar, som han vil paatage sig, nemlig naar Finansloven var forkastet, da at tage Consequenterne deraf. Der var en Tid, da den ærede Rigsdagsmand maastee med nogen Grund forsøgte den Tanke, der er Grundvolden for alt det, han forsøger i denne Sag, det var dengang da han vilde redde Friheden med Hensyn til de særlige Anliggender og søgte at lægge en saa stor Myndighed, som vel var mulig, i Rigsdagens Haand, mere ligegyldig for, hvorledes det vilde gaae med de sælles Anliggender, om den samme Frihed blev gjenneført med Hensyn til dem eller ikke. Han har endog saa forsøgtet hderligere gaaende Anskuelser i den Henseende, idet han har slaet paa for os, at Domainernes Udskillelse og mere Saadant kunde følge efter Alt, hvad der var skeet. Det er hans Samstat, der skal frelse os.

Saa, det var naturligt, om den ærede Rigsdagsmand vedblev at holde ved det svage Haab, at en Samstat skulde frelse os; thi han havde dog een eneste Mand i Holsteen, der fulgte ham i dette Stykke; men jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand, efterat vi have seet et Forsøg gjort af denne selvsamme Mand — og det paa en saadan Maade, at selv den

ærede Rigsdagsmand ikke kunde følge ham i hans Anskuelse og i hans Forslag, men at han stod ganske ene i den holsteenske Forsamling, og at hele den øvrige holsteenske Forsamling afviste dette Forslag, — vil erkjende, at det er ikke rigtigt, naar man saadan atter og atter belæres; dog bestandig at vende tilbage til de samme Tanker. Endnu værre er det, naar han vil bebreide Monarchiets Lovgivende Magt Overgreb, hvor det har handlet i sin lovlige Ret, ved at tage Beslutninger om sælles Udgifter, og som Følge deraf ogsaa om Landsbelenes Tilskud. Den slesvigiske Stændersforsamling satte sig imod at gjenneføre det, som Monarchiets Lovgivende Magt havde besluttet, og den gjorde sig derved skyldig i en Gjærning, som var saa nær en oprørsk Gjærning, som nogen kan være, og dog vil den ærede Rigsdagsmand fremtræde for os her og sige: Naar I blot havde ordnet dette, saaledes som jeg vilde det, naar I blot havde forstaaet § 4 i Grundlovsindskrænkningen, saaledes som jeg forstaaer den, vilde det ikke være skeet; uagtet han selv sad i den Forsamling, som vedtog det, der dengang skulde gjenneføres, reiste han ikke dengang sin Røst derimod; men det gaaer dog ikke an, det er farligt bagefter at spille paa denne Maade; og som Forholdet nu staaer, bør den ærede Rigsdagsmand i alt Fald opgive hele den Betragtning, der ligger til Grund for hans Modstand i dette Stykke. Forholdene have tvunget os til factist at udskille Holsteen fra Sællesforfatningen; vil den ærede Rigsdagsmand under slige Forhold sige, at der er Opfordring til at gjøre Forholdet mellem Slesvig og Kongeriget løsere, end det er! Skal ikke al vor Stræben gaae ud paa at spænde dette Baand, for at ikke Landsbelene skulde falde fra hinanden som løse Dele, istedetfor atter og atter under de farligste Forhold at vende tilbage til disse Forslag om at udvide Myndigheden for de enkelte Statsdele til det Yderste? Frihed kunne vi give, men ingen hderligere Selvstændighed, uden at Staten maa sprænges. Vi have et Exempel, som burde belære den ærede Rigsdagsmand. Der staae for Dieblirket paa den anden Side af Havet to Stater sjenbtlig ligeoverfor hinanden; der var stærke Baand imel-